

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/157/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518010338
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2518010338.8

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci proti obžalovanému H. J., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 16.09.2019 sp. zn. 8T/50/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.05.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného H. J., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 30.7.2018 v čase o 23.00 hod. v Piešťanoch na ulici Gaštanovej pri zdravotnom stredisku oproti pohostinstvu Úspora vytiahol strelnú zbraň striebornej farby, typu revolver o dĺžke do 20 cm na V. V., H. V. a E. G., so slovami „čo si, kto si, nepoznám vás“, E. G. začal z miesta ustupovať, na čo obžalovaný uviedol „čo si, kto si, postrieľam vás“, čo u poškodených V. V., bytom J., H. V., bytom J. a E. G., bytom H. nad Y., vzbudilo dôvodnú obavu o ich život a zdravie. Za tento prečin uložil obžalovanému podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku zahlásil po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný, ktoré do času rozhodovania odvolacieho súdu bližšie neodôvodnil.

Okresný prokurátor sa vzdal práva na podanie odvolania.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný zotrval na podanom odvolaní, poukázal na svoju obranu, keď od začiatku uvádza, že je nevinný, nikomu sa nevyhrážal, nikdy nemal žiadnu pištoľ. Poškodení od začiatku klamú, ich popis skutku je nelogický, keď jeden z poškodených vypovedal, že keď vytiahol pištoľ, tak kryl E. G., čo je nelogické, mal tam aj syna, tak mal asi kryť syna, už pri rekonštrukcii bolo vidno, že poškodený klame, keď na otázku obhajcu nevedel popísať, kde mal mať, resp. ako mal držať fľaše. Z uvedených dôvodov navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a oslobodiť ho spod obžaloby.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pretože napadnutý rozsudok považuje vo všetkých jeho výrokoch za správny a zákonný.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania, na to oprávnenou osobou, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že predmetnou trestnou vecou sa už v minulosti krajský súd zaoberal, keď svojim uznesením zo dňa 4.7.2019 sp. zn. 3To/103/2019 zrušil podľa § 321 odsek 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku rozsudok okresného súdu zo dňa 4.7.2019 a vrátil mu vec, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z vyššie citovaného uznesenia krajského súdu vyplynula súdu I. stupňa povinnosť odstrániť nedostatky v dovtedajšom procesnom postupe tak, aby nebolo porušené právo obžalovaného na obhajobu a spravodlivý proces, tiež mu vyplynula povinnosť opätovne sa zaoberať obranou obžalovaného a vykonať dôkazy v zmysle jeho návrhov, aby bolo možné vylúčiť účelovosť konania poškodených a ich výpovedí, ktorí preukázateľne na obžalovaného v kritickom čase čakali po tom, ako zistili, že im ukradol bicykel. Taktiež uložil okresnému súdu zaoberať sa tou časťou obrany obžalovaného, kde uvádzal, že v kritickom čase mal v rukách tyčku - sedlovku od bicykla, ktorú chcel osadiť do bicykla jeho matky, ktorý mal byť zadokumentovaný aj vo fotodokumentácii k zápisnici o prehliadke iných priestorov, ako bicykel, na ktorom práve táto tyčka chýba.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že súd I. stupňa po vrátení veci postupoval v intenciách uznesenia krajského súdu, doplnil dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a v zmysle požiadavky - odvolacej námietky obžalovaného opätovne vykonal dôkaz prehratím DVD z rekonštrukcie spôsobom, že nebola spochybnená viditeľnosť a kvalita tejto prehrávky.

Krajský súd taktiež zistil, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa má všetky náležitosti v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejмый rozsah vykonaného dokazovania, obsah jednotlivých dôkazov ako aj úvahy súdu o tom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti.

Súd I. stupňa postupoval na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom, vykonal všetky dostupné dôkazy, tieto zároveň vyhodnotil spôsobom, ktorý krajský súd považuje za logický a v súlade so zákonom. Skutkové zistenia súdu I. stupňa považoval aj krajský súd za správne a zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, odvolací súd nezistil žiadne také pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje so spôsobom, akým súd I. stupňa vyhodnotil jednotlivé vykonané dôkazy. Výsledky vykonaného dokazovania, najmä po zrušení predchádzajúceho rozsudku, v danom prípade vyznievajú jednoznačne a možno z nich vyvodiť bezpečný záver o tom, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako bol ustálený v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Výsledkami vykonaného dokazovania bola vyvrátená obrana obžalovaného, najmä pokiaľ popieral, že v kritickom čase použil proti poškodeným zbraň. Táto jeho obrana bola vyvrátená jednotlivými poškodenými a nemôže byť v prospech obžalovaného vyhodnotená ani to, že nebola preukázaná legálna držba zbrane a ani to, že takáto zbraň sa u neho nenašla.

Pokiaľ by krajský súd pripustil, že obžalovaný držal v kritickom čase tyčku na bicykel, ako sa snažil preukázať (čo vykonaným dokazovaním okresný súd vylúčil), potom je potrebné poukázať na ust. § 122 odsek 3 Trestného zákona, v zmysle ktorého sa za zbraň považuje každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším. S poukazom na okolnosti skutku, čas skutku, svetelnosť ako takú, potom je možné pripustiť, že aj pokiaľ by poškodení mylne registrovali uvedenú tyčku od bicykla ako zbraň - revolver, jednalo sa o situáciu, že protiútok obžalovaného, ktorého obštúpili, mohol v nich vzbudiť dôvodnú obavu, nakoľko sa mohli domnievať, že v rukách drží predmet, ktorý je spôsobilý na to, aby bol útok telu dôraznejší. V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že z hľadiska právnej kvalifikácie žalovaného skutku ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona nie je rozhodujúce to, či obžalovaný mal v ruke skutočne revolver, alebo iný predmet, ktorým mohol byť jeho útok účinnejší, prípadne ktorý mohli, za daných okolností, poškodení vnímať ako zbraň, čo u nich za súčasných vyhrážok obžalovaného mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o život, resp. zdravie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považoval krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o vine a právnej kvalifikácii skutku za správny a zákonný.

Pri preskúmaní výroku o treste krajský súd zistil, že aj tento je správny a v súlade so zákonom. K tomuto záveru dospel krajský súd po vyhodnotení osoby obžalovaného a jeho trestnej minulosti, keď na základe odpisu z registra trestov je zrejmé, že obžalovaný sa v minulosti opakovane dostal do rozporu

so zákonom, je špeciálnym recidivistom predovšetkým k majetkovej trestnej činnosti (žalovaný skutok sa mal stať po tom, ako odcudzil poškodenému bicykel) a bol v minulosti odsúdený aj na nepodmienečné tresty, ktoré zrejme nesplnili očakávaný účel.

Trestná minulosť obžalovaného odôvodňuje priznanie prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona. Okresný súd nepochybil ani pri úvahách o druhu a výmere trestu, keď nepodmienečný trest odňatia slobody považoval krajský súd za primeraný a v súlade s účelom trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.